

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чайковського Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 400¹², статті 400²² Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року, статей 436, 467 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
17 липня 2019 року
№ 205-1(I)/2019

Справа № 3-181/2019(4134/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чайковського Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 400¹², статті 400²² Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року, статей 436, 467 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Чайковський В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 400¹², статті 400²² Кримінально-процесуального кодексу України (далі – Кодекс 1960 року), статей 436, 467 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних положень Кодексу 1960 року:

– підставами для перегляду судових рішень Верховним Судом України, що набрали законної сили, є: „встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов’язань при вирішенні справи судом“ (пункт 2 частини першої статті 400¹²);

– Верховний Суд України задовольняє заяву в разі наявності однієї з підстав, передбачених частиною першою статті 400¹² Кодексу 1960 року; якщо Верховний Суд України установить, що судові рішення у справі, яка переглядається з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 400¹² Кодексу 1960 року, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і приймає нове судове рішення, яке має містити висновок про правильне застосування норми кримінального закону щодо суспільно небезпечного діяння та обґрунтування помилковості висновків суду касаційної інстанції з цього питання; якщо судове рішення у справі переглядається з підстави, визначеної пунктом 2 частини першої статті 400¹² Кодексу 1960 року, Верховний Суд України скасовує оскаржуване рішення повністю або частково і має право прийняти нове судове рішення або направити справу на новий розгляд до суду, який виніс оскаржуване рішення; постанова Верховного Суду України про задоволення заяви має бути вмотивованою (стаття 400²²).

Згідно зі статтями 436, 467 Кодексу:

– суд касаційної інстанції за наслідками розгляду касаційної скарги має право: 1) залишити судове рішення без зміни, а касаційну скаргу – без

задоволення; 2) скасувати судові рішення і призначити новий розгляд у суді першої чи апеляційної інстанції; 3) скасувати судові рішення і закрити кримінальне провадження; 4) змінити судові рішення;

– суд має право скасувати вирок чи ухвалу і ухвалити новий вирок чи постановити ухвалу або залишити заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами без задоволення; при ухваленні нового судового рішення суд користується повноваженнями суду відповідної інстанції; за результатами перегляду судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами Верховний Суд може також скасувати судові рішення (судові рішення) повністю або частково і передати справу на новий розгляд до суду першої або апеляційної інстанції; судові рішення за наслідками кримінального провадження за нововиявленими або виключними обставинами може бути оскаржене в порядку, передбаченому Кодексом для оскарження судових рішень суду відповідної інстанції; з набранням законної сили новим судовим рішенням втрачають законну силу судові рішення інших судів у цьому кримінальному провадженні.

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів вбачається, що автор клопотання разом з іншими особами був засуджений до покарання у виді довічного позбавлення волі з конфіскацією майна, яке є його власністю.

Чайковський В.В. просить перевірити на відповідність статтям 8, 24 Конституції України зазначені положення Кодексу 1960 року та Кодексу, оскільки, на його думку, Велика Палата Верховного Суду, скасувавши усім засудженим у справі № 1-23/05, крім нього, вирок, винесені судами попередніх інстанцій, порушила його права, гарантовані Основним Законом України.

Автор клопотання зазначає: „по відношенню до мене суд скасував вирок частково, ігноруючи вищезазначені норми Закону України „Про виконання рішень та застосування практики ЄСПЛ“ – залишивши мені протиправне покарання довічне позбавлення волі та частково вирок без змін. Саме тому в

моєму випадку суд був зобов'язаний використати по перше за все норми Закону України № 3477–IV від 23.02.2006 р. „Про виконання рішень та застосування практики ЄСПЛ“ і тільки потім застосовувати положення Кримінально-процесуального кодексу України. Залишивши мені вирок частково без змін та протиправне покарання у вигляді довічного позбавлення волі, суд відверто допустив порушення моїх прав гарантованих як Конституцією України так і законом України № 3477–IV від 23.02.2006 р.“

На підтвердження своєї позиції Чайковський В.В. долучив до конституційної скарги копію постанови Великої Палати Верховного Суду від 17 квітня 2019 року у справі № 1-23/05.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги (частина четверта статті 77).

Автор клопотання вказує, що положення пункту 2 частини першої статті 400¹², статті 400²² Кодексу 1960 року, статей 436, 467 Кодексу не відповідають, зокрема, статтям 1,10 Закону України „Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“. Однак усунення колізій між положеннями законів є прерогативою законодавця і не належить до

повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

З аналізу конституційної скарги також вбачається, що Чайковський В.В. висловлює незгоду із судовим рішенням, ухваленим у його справі. Проте незгода автора клопотання із судовим рішенням у конкретній справі не є підставою для перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень).

Отже, Чайковський В.В. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чайковського Віталія Вікторовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 400¹², статті 400²² Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року, статей 436, 467 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України

питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

